

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CL.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

no, ut oēs doct. scilicet, loquentes de extensione faciendi in locis suis, q̄ aliter non refero tanq̄ in se clarissima. ¶ Non aduersatur ēt unum, q̄ vltimo loco monet Bar. in d. auth. ex testō allegando text. in l. dedit dotē ff. de colla. bonā ubi id, quod prouenit ab auctore, dicitur profectum, & datum contemplatione patris. l. 3. in princ. & in §. i. ff. de iure dot. ergo licet nepos succedat auctori, tñ vñ succedere ipsi patri, seu in bonis paternis, tñ quia nepos succedit in locum filii, ut in §. cum filius Inst. de hered. q̄ ab intestato, cum ēt quia filius viuus adhuc patre dñs bonorū patris, l. in suis ff. de lib. & posth. quia Bar. rñdet in d. auth. ex testō, q̄ id, quod prouenit ab auctore, quis dicatur profectum, ut supra, non tñ dñs datum contemplatione patris in dubio, sed contemplatione auctoris, quia auctori vñ velle, quod pertineat ad nepotem, ideo quia dando nepoti noluit auctori, quod pertineret ad filium. Sed trium hoc est tex. in d. l. dedit loquitur, q̄ constat expresse, quod auctori dedit dotem nepoti contemplatione magis, q̄ filii, ac ēt quia auctori dedit dotem p̄ officium, quo tenebatur p̄ filium cuius est onus dotare, ut in d. l. dedit dotem: & ita rñdet Bar. ibi: Vel dici pot. q̄ ille text. loquitur in dote data ab auctore ipsi nepoti ex filio in patrē cōstitutum, & adhuc uiuenti, quia censetur ēt in dubio data nepoti cōtemplatione filii, quia officium auctori fuit dotare nepotem p̄ filium, ut ibi: sed qñ ipse nepos succedit ipsi auctori mortuo filio eius patre, tunc ipse nepos dñs succedere ex persona sua, & non ex persona sui patris, adeo quod id non dñs prouenire contemplatione sui patris, sed contemplatione auctori, ut not. in l. qui in aliena §. interdum in gl. in verb. fauer ff. de acq. her. & ibi doctores, & in l. qualis in princ. ff. de leg. a. Præterea fm Alex. in l. in quartam i. §. col. ff. ad leg. Falc. t̄ aut auctori dat aliquid nepoti, ad quod non obligatur, p̄ filium, & tunc illud non dñs profectum respectu patris, ut in iurib. supra proximē allegat. aut dat nepoti id, ad q̄ obligatur pro filio, seu propter filium, ut in dote, q̄ dat auctori nepoti, q̄ dare tenetur pro filio, & tunc illud censetur esse profectum contemplatione patris, & non auctori. l. & ideo §. fin. ff. de in rem uerf. & d. l. profectitia: auctori enim tenetur dotare nepotem propter filium, & nō p̄pter se, ut uoluit Bal. in auct. res que C. cōia de leg. c. isto modo loquitur tex. in d. l. dedit dotē, q̄ allegat Bar. in d. auth. ex testō, & dicit Salic. in l. scimus §. repletionem C. de inoff. testa. t̄ si auctori decessit ab intestato, solum superstitē nepote, tunc nepos nō uenit ad successionem ex persona patris sui, sed ex sua tñquam ad bona auctori, non autē ut ad bona paterna, quia illa habuit ab auctore, & non à patre, qui non erat in rerum natura: quo fit, ut non possit dici, bona ex successione peruenire à patre, nec illius contemplatione, cum mors oīa soluat §. deinceps in auth. de nuptiis, sed ab auctore cōtemplatione ipsiusmet nepotis. Et ideo in casu nostro ipsa mater, quæ transiuit ad secundam uota, alijs filijs primi matrimonij existētib. potest succedere filio mortuo ex primo matrimonio in bonis, in quib. successisset filius prædictus in bonis auctori pleno iure, vñ quo ad p̄prietatem, & vñ usufructum, quia hæc bona non dñt paterna, ut supra, ut in auth. de non eligendo & c. & in auth. de nupt. cum similib. supra allegatis: & rō diuersitatis manifeste apparet. ¶ Præterea ēt in casu fortiori, t̄ qñ nepos uenit ad successionem patris, uel auctori unā cū alijs fratribus, quis dicatur succedere in locum sui patris, non tñ dñs uenire ex persona sui patris, sed ex sua principaliter, qñ patri, qui erat mortuus tempore quo delata fuit hereditas, nunquam delata fuit successio, ut in l. cum ibi nō. per Bar. C. de lib. præ-

teri. per Cyn. in l. i. Cad. l. Iul. de adult. Bart. in l. i. §. si sic. ff. de collat. dor. & in l. i. §. filius ff. de coniug. cum emancip. lib. Alex. in d. l. in quartam in 14. col. in si. uerb. & quia habeo opinionem Bar. in puris terminis nostris, q̄ ēt corroborauit ultra ipsum, nec reperiō dñctorem, item quia iura loquentia in hac materia facere vñt pro nobis, cum solum mater excludant à bonis paternis, in quibus successerat filius, de cuius successione tractatur, & quoad alia bona, quæ non sunt de paternis, iura matrē admittunt unā cum alijs filijs primi matrimonij pleno iure, iō hanc opinionē verissimā esse arbitror, quia mater faciendo bonum opus, hoc est matrimonium legitime p̄hendendo ultra ipsius luctus puniendi non est p̄ multas, & optimas rōnes ab imperatore consideratas in d. auth. non eligendo. secum. nuben. in §. si uero, intestatus, ubi oīno uidendum est, quia nimis longum esset referre; cuius prouisio, & constitutio cū rōnibus suis ēt hodie uendicat sibi locum, & in correctā remanet quoad bona aliunde puentra q̄ ex successione paterna, cuiusmodi sunt hæc, de quib. agif. In bonis uerō paternis, quæ à patre in filium peruenissent, mater, quæ uellet succedere, solum punitur p̄ transitū ad secundas nuptias, ut in auth. de nupt. in §. si autē intestatus cum alijs, de quib. supra, & hoc ex illa rōne, quā retuli, quæ locum non habet in bonis peruentis ad filium ex successione auctoris immediate, & principaliter ut dictum fuit: punitur ergo solum mater quoad bona paterna filij. Laus Deo.

S Y M M A R I U M.

- 1 Soror de iure communi fratri patrueli, et patruo, filioq; patruo in successione fratris defuncti ab intestato præferetur.
- 2 Idē est in filio sororis præmortuæ, qui locū sororis subingreditur.
- 3 Filius sororis præmortuæ unā cum matertera alia sorore admittitur ad successionem, ad quam soror ipsa uocatur.
- 4 Filius patruus in succedendo simul cum sorore non admittitur, quamuis per statutum patruus ipse admitteretur.
- 5 Exclusus alium excludere non potest.
- 6 Exclusus semel propter aliquem semper durat exclusus, & quomodo hoc uerum sit.
- 7 Filia exclusā simpliciter à successione propter masculos ratione præteritionis suæ testamentum rumpere non potest.
- 8 Soror unā cum matre admittitur, excluso fratre consanguineo tantum, etiam stante statuto, quod frater sororem excludat.
- 9 Ius tertij quando opponi possit, & quando non.
- 10 Regula, si uinco vincentem te, multo magis uinco te, multipliciter limitatur, & quando uera sit, & infallibilis.

E P I T O M E.

SOROR, & filius alterius sororis ab intestato simul succedunt fratri defuncto, excluso fratre patrueli ipsius defuncti tam de iure cōi, q̄ de iure municipali Bononiensi, quo cauetur, agnatos infra quorum gradum excludere filios sororis, & omnibus fœminis transfucalibus præferri, præterquam sororibus, cum quib. solum patruus ad successionem admittuntur. Nec soror ipsa, nec frater patruelis excludunt filium sororis, quin cum sorore admittatur, quamuis frater patruelis possessionem bonorū prius, quam ipse filius sororis adeptus esset.

C O N S I L I U M C L.

AB intestato decessit Vincentius, relictis post se Caio fratre patrueli, titia sorore, & Sempronio filio alterius sororis suæ; Dubitatur, quis istorum trium deberet admitti ad successionem: & loquendo de iure communi, absque dubio uidetur, t̄ quod soror titia, quæ est coniuncta ipsi Vincentio in secundo gradu iuxta textum

TT in §.

in §.2. instit. de gradibus, sit preferenda Caio patrueli, qui dicitur esse in quarto gradu, ut in §.4. instit. de gradibus, quoniam semper proximior in gradu preferendus est illi, qui est in remotiori gradu, ut in §.1. & in §.5. si plures instit. de legitima agnatorum successione. post fratres la. 2. C. de legitimis heredibus. ibi proximiores cum similibus. Sed soror est proximior, quam sit frater patruelis, ut supra, ergo & c. ¶ Præterea patruus, & eius filius ad successionem ab intestato non admittuntur, nec uocantur, nisi post fratres, sororesque, uel eorum filios, ut in §.3. C. de legit. heredibus. ergo sequitur clarè, quod soror, quæ præfertur ipsi patruo defuncti, qui est in tertio gradu, ut in §.3. instit. de gradibus, multo magis erit preferenda filio patrueli, qui est in remotiori, hoc est in quarto gradu: & de hoc est text. clarus in d. auth. post fratres: Ex quibus inferitur, quod si Titia soror præferenda est Caio fratri patrueli, tunc eodem modo Sempronius filius alterius sororis, qui defuncto est iunctus in tertio gradu, ut in §.3. instit. de gradibus, preferendus erit de iure cõi ipsi Caio, tunc quia Sempronius est proximior in gradu ipsi Vincentio, nam Sempronius est in tertio, Caius uero in quarto gradu, ut supra dixi, tum quia sicut Titia soror præfertur Caio, ita Sempronius filius sororis defuncti ipsi Caio erit preferendus, quoniam filius sororis simul admittitur cum sorore æquè cõiuncta, quoniam filius sororis sit in remotiori gradu, retinet enim locum matris suæ præmortuæ, & illius locum subingreditur, siue de per se simul succederet, siue cum alijs personis, puta cum ascendentibus defuncti, ut in auth. cessante, & in corpore, unde sumitur cum ibi nota. C. de legit. heredibus. & in auth. defuncto, & ibi per gl. C. ad Tertull. Et ad propositum est text. in terminis in d. auth. post fratres la. 1. ubi ita demum patruus, & eorum filij, alijque agnati remotiores uocantur, & admittuntur ad successionem ab intestato, si fratres, siue sorores, aut eorum filij non supersint, & sic patruus, & eorum filij præferuntur proculdubio fratres, sororesque, & eorum filij, ut ibi in d. auth. post fratres la. 1. & la. 2. Quare in casu nostro de iure cõi Sempronius filius ex sorore prædefuncta præferendus est ipsi Caio in successione Vincentij, & simul erit admittendus cum Titia sorore d. Vincentij defuncti, quod cum omni difficultate caret, ulterius in hoc probando non insisto. ¶ Sed modo videndum est, an idem sit dicendum secundum statuta huius ciuitatis: & quis idem non esse prima facie uideret, imò, quod Sempronio Caius præferendus esset, quia cum sit agnatus infra quartum gradum secundum ius civile, præferri debet omnibus cognatis transfuersalibus, & masculis, & in ius agnationis translatis, uel filijs natis ex sorore, & præter ipsi Sempronio, exceptis bonis, quæ ad Vincentium defunctum peruenissent ex dote, seu titulo lucratiuo à matre, ut in §. & et præferantur posito in statuto sub rubrica de successione ab intestato ascendens. & c. Item quis uideatur, quod Titia soror in totum admittatur, exclusis Caio, & Sempronio, quoniam illa uincit Caium patruem tam de iure cõi, ut supra, quam de iure municipali, ut in d. §. agnati uero in eodem statuto, & Caius frater patruelis, qui est in quarto gradu agnationis, uincit Sempronium natum ex sorore defuncti, ut in dicto statuto in §. & et dicti agnati, ergo multo magis Titia soror dicetur vincere Sempronium, quia si uinco uicentem te, multo magis uinco te l. de accessionibus ff. de diuersis, & temp. præscri. tñ. trium puto uerius esse, quod dictus Sempronius natus ex sorore prædefuncta admittatur una cum Titia sorore ad successionem d. Vincentij, penitus excluso Caio fratre patruelis, præsupponendo, quod siue loquamur de iure cõi, siue de iure municipalis huius ciuitatis,

3 filius sororis prædefunctæ uocatur, & admittitur pariter cum sorore superuiente ipsius defuncti: nec reperiō in casu, quo soror admittitur ad successionem siue per se, siue cum alio, quod et non admittatur filius sororis prædefuncti una cum ipsa sorore, quoniam filius sororis prædefunctæ in succedendo cum sorore superuiente obtinet locum matris suæ, & sicut mater eius, quæ erat soror defuncti una cum alia sorore fuisset admittenda, ita & filius eius admittitur cum ipsius mater tera, ut hodie cautum est per tex. in auth. ut fratrum filij §. 1. colla. 9. & in auth. cessante, & in auth. post fratres C. de legit. heredibus. in d. auth. defuncto cum ubique not. dixi supra: & in hoc casu, quo per statuta huius ciuitatis soror admittitur ad successionem fratris, uel sororis, non reperitur aliquid immutatum, nec inducitur, quia per sorores non reperitur cautum per statuta, quod filij sororis prædefunctæ deberent excludi, tum quia cessat ratio agnationis conseruanda, per quam facta fuerunt statuta huiusmodi iuxta quæ habentur in l. §. C. de fidei. per Bal. & in l. maximum uitiū C. de liberis præteritis, tum et quia hoc expressè non est dispositum à statuto, ergo debet remanere sub dispositione iuris cõi, ut expressè dicitur in princip. dicti statuti sub rubr. de successione ab intestato ascendens. & arg. l. commodissime cum ibi not. ff. de lib. & posth. cum similibus. Hoc stante, modo ipse Caius non possit excludere Sempronium, sic demonstratur, nam si illum posset excludere, sequeretur, quod et posset excludere Titiam sororem, quoniam ratione Titia admittitur, & uocatur ad successionem Vincentij fratris, eadem uocatur Sempronius natus ex alia sorore prædefuncta, cum simul de iure admittantur, ut dictum est: Sed quod Caius natus ex patruo excludat Titiam sororem, falsum est, imò nec patruus, si extaret, illam excluderet, sed cum ea simul admittitur, ut in dicto statuto in §. agnati uero, ergo sicut Caius non possit excludere sororem Vincentij, ita non debet posse excludere ipsum Sempronium; & si diceretur Caium debere admitti ad partem, & sic succedere simul cum ipsa sorore patet, sicut potuisset succedere patruus eius pater, ut in d. §. agnati uero: cum enim Caius ex persona sua tanquam agnatus excludat Sempronium cognatum in d. §. & et dicti agnati, & soror admittatur secuturum, ut in d. §. agnati uero, ergo et dicitur secum admittere filium patruus prædefuncti, quia filius obtinet locum sui patris in succedendo, arg. §. cum filius instit. de heredibus. quæ ab intestato deferuntur, & in §. auth. ut fratrum filij colla. 9. cum similibus. Respondetur ad hoc, quod Caius filius patruus in succedendo simul cum sorore non potest obtinere gradum, & locum patris sui, sicut locum illi potest obtinere filius fratris, uel sororis, quia inter collaterales speciale est solum in filio fratris, uel sororis, ut in succedendo cum sorore, uel fratre superuiente ipse possit obtinere locum patris, seu matris, in alijs uero hoc non reperitur cessum, ut per Bart. & expressè uolunt doc. & gl. in d. auth. cessante, & in d. auth. post fratres, & ibi Paul. de Cast. & h. per Bart. in l. 2. §. hæc hereditas ff. de suis, & legitimis, & ideo filij patruus non possunt obtinere locum patris sui in succedendo: quis igitur cum ipsa sorore patruus potuisset admitti, statim statuto non tamen debet posse admitti filius patruus, quia in hoc locum ipsius non potuit obtinere: Et ideo cum dicat exclusus per personam sororis, quæ est in secundo gradu, & ipse filius patruus in quarto non debet posse alium excludere, arg. eorum, quod uoluit doc. in l. Gallus §. & quid si tamen ff. de lib. & posth. loquentes de filia exclusa à statuto per masculos. ¶ Præterea & secundo facit, quia nulli dubium, quod Caius frater patruelis debet excludi à successione Vincentij per partem Titiam, quæ, ut dixi, est in proximiori gradu, ut in l. c.

in secundo, & Caius in quarto, ergo excludit à forore, ut dictum fuit in principio, ite quia cum sorore ad successionem solum admittit patruus si ius cõe, ut in d. agnati verò, ergo hoc non erit extendendū ad filios patrui, tum quia sumus in correctorij, in quibus nō fieri debet extensio, ut hñ in auth. quas actio nes. C. de sacros. eccl. tum quia ultra filios fratru non reperitur, q̄ quis subintrat, & obtineat locū patris sui, ut supra dixi, tum et quia in principio dicti statuti dñr, q̄ in succedendo seruari debeat ius cõe, præter q̄ in casibus in dicto statuto infra scriptis, & in illo non reperitur expressum, q̄ cum sorore debeat admitti simul filius patrui, ergo clare inferitur, q̄ is dñr excludit à sorore defuncti: Vnde cum in casu nostro extet soror Vincentij, quæ excludit Caium fratrem patruelem, & sic dicatur semel exclusus à sorore, semper ipse dñr remanere, & dici exclusus quoad oēs pp̄ existentiam sororis: item t̄ ex quo ipse est exclusus, non pōt alium excludere, ut colligitur in terminis ex ijs, quæ uoluit Bar. in l. 2. §. videndum ff. ad Tertullianum, ubi dixit, q̄ ex quo statutum excludit matrem, & vocat agnatos, cognati et dñr exclusi est illo capite, quo statutum uocat agnatos, arg. cum prator ff. de iudic. & l. scit certi C. de testam. mili. Et idē cum in terminis nostris statutum fante sorore admittat patruum simul cum sorore, sequitur, q̄ dicef excludere alios agnatos ulteriores, & sic filios patrui. Hoc et colligitur ex statuto in d. §. agnati, ubi disponit, q̄ agnati masculi infra quartum gradum præferantur oibus fœminis transactis, præter q̄ fororibus, ergo statutum clare uult, q̄ forores excludere dicantur tales agnatos, exceptis patrui, quia cum eis pariter debent admitti: Si ergo filius patrui à statuto dñr exclusus pp̄ sororem, t̄ sequitur, q̄ stante sorore semper dicetur exclusus, ex quo simpliciter excluditur per ea, quæ in simili uoluit Bar. in l. si in fin. ff. ad Tertul. qui facit dñam, an statutū excludat à successione filiā fœminā, quousq; superuixerit aliquis masculus, quia tñc non censetur perpetuo exclusā, sed solū quousq; superuixerit aliquis masculus, nullo enim superuiente et ex post facto, & post acquisitam hereditatem, filia, quæ fuerat exclusā, admittitur, an verò statutum simpliciter excludat filiam fœminā pp̄ masculos superexistentes, quia tunc si fuit exclusā, ut quia extiterit aliquis masculus, semper dñr exclusā, adeo q̄ licet postea desierint masculi extare, tñ filia fœmina non pōt admitti ad hereditatem paternā, ex quo semel fuit exclusā, ut ibi tradit Bar. in pen. col. in uers. sed si ponemus. Et si uerum est, q̄ ipse Caius frater patruelem dicatur pp̄ sororē semper, & perpetuo exclusus, ergo sequitur, q̄ ipse non pōt alium excludere, arg. eorum, quæ uoluit doct. in d. l. Gallus §. & quid si tñ, qui dicunt, t̄ q̄ si filia, quæ est exclusā simpliciter à successione pp̄ masculos, sit præterita in testō patris, ipsa non pōt dicere testm nullum, & excludere heredes institutos, quia qui non potest succedere ab intestato, non pōt ratione præteritionis rumpere testm l. i. §. pe. ff. de bon. poss. 3 tabulas: Præterea frater patruelem, qui ex forma statuti solet excludere filium sororis, qñ cum eo solū concurrerent, ut in d. §. & et agnati, si concurrat cū sorore defuncti, à qua ipse excluditur, nō pōt excludere filium sororis, sed ipso fratre patruele excluso dñr filius sororis simul admitti cū sorore defuncti, quæ est sua matertera per prædictā, & per ea, quæ uoluit Bar. quasi in similib. terminis in l. i. §. quod habebat ff. de bo. poss. 3 tabulas, qui format quæstionē, t̄ q̄ extabat statutum in loco, q̄ frater excluderet sororem, & contingit, q̄ frater ex patre tantum fuit

exclusus à successione pp̄ matrem, quæ præfertur fratri iuncto ex uno latere tñ, auth. defuncto C. ad Tertul. dubitatum fuit, an soror utrinq; coniuncta, quæ à fratre erat exclusā propter statutū, posset succedere vnā cum matre, prout cautum est de iure, ut in d. auth. defuncto, & videbatur, q̄ non, quia statutum sororem excluderebat propter fratrem cōsan guineum: Contrarium tñ uoluit Bart. ibi not. per text. in l. 2. §. si sic consanguinea ff. ad Tertullia. q̄ ex quo frater, qui excluderebat sororē, reperitur exclusus à matre, cū qua de iure soror simul uocatur ad successionem, nō impedit sororem succedere, nec illam excludit, quin admittatur simul cum matre, qñ licet qñ frater solum concurrat cum sorore, illā excluderet, tñ qñ concurreret cū persona, q̄ ipsum excluderet, hoc est cum matre, non pōt sororē excludere, & idē soror admittitur vnā cum matre eodem modo, quo admitteretur, si non fuisset frater in medio, ex quo enim est propter matrem exclusus, perinde est, ac si ipse nō superextitisset, ut est de mente Bar. ibi, qui uult sororem vnā cum matre succedere excluso fratre consanguineo, qui reperit exclusus à matre: ita dicamus in casu nostro, q̄ quis filius sororis pp̄ fratrem patruelem à statuto sit exclusus, tñ ex quo frater patruelem ab alia sorore de iure est exclusus, ipse non excludet filium alterius sororis prædefunctæ, nec illum impedit, quin possit succedere cum sorore defuncti eius matertera, cum qua simul de iure pōt succedere, qñ cum illa concurrat, ut dictum est supra, & idem est de mēte Bal. in l. si quis filium in fin. C. de inoffi. testa. qui format eandem quæstionem, q̄ Bar. in d. §. quod habebat, & concludit, q̄ soror non excludatur à fratre, ex quo ipse reperitur exclusus à matre, & idē nō impedit, quin soror possit succedere vnā cum matre. Et præsertim fñm ipsum, quia statutum, quod excluderebat sororem propter fratrem, loquebatur in casu simplici, non aut, quando mater extabat, ergo eo casu, quo mater extat, statutum non dñr habere locum, quia in casu isto statutum non disponit; & idē tanq̄ in casu non prouiso à statuto standū est iuri cōi l. si cum dotem in prin. ff. sol. matr. l. cōmodissime ff. de lib. & posthu. cum similib. Sed in casu nostro statutum in d. §. & et dicti & c. disponens, q̄ agnati infra quartū gradum positi, & sic fratres patrueles excludat filios, sororis loquitur eo casu, quo alia soror defuncti nō extaret, quo in casu extātis sororis statutum non prouidet, ergo dicetur remanere in dispositione iuris cōis, tanq̄ casus non prouisus à statuto: Sed de iure cōi nulli dubiū, q̄ frater patruelem diceretur totaliter exclusus à sorore, & filio sororis dict. authen. post fratres C. de legitimis heredibus, & quod filius sororis simul admittetur cum alia sorore eius matertera, ut dixi supra in princ. ergo dicendum est, q̄ Caius frater patruelem dñr in totum exclusus, nec impedit, quin Sempronius filius sororis prædefunctæ admittatur simul cū Titia sorore defuncti eius matertera, ut est ex mente Baldi ibi; & optimē et faciunt, quæ notabiliter ponit Alex. in lillam C. de colla. ex cuius uerbis colligitur, q̄ in casu nostro debet admitti filius sororis prædefunctæ cū alia sorore superstitē, excluso fratre patruele, qui ex forma statuti excluderet filium sororis, quia Alex. ibi loquatur aliter, exemplificando, ut latius per eum, quem aliter non refero. ¶ Nō obstant adducta in 3rūm, & in primis statutū prædictum positū sub rubrica de success. ab intesta. in §. & et præferant dicti agnati, ubi filij sororis excludunt ab agnatis, q̄ sunt infra quartū gradū, & sic à fratrib. patrueilibus; quia responderetur, q̄ statutum pcedit,

habetq; locū, qñ ipsi agnatis delata esset hereditas, & ipsi possent succedere, quia alius ipsis nō pferet, ut qā soli scurrerent cū filiis sororis, & ita proprie loquitur statutum, sed qñ agnati concurrerent cū sorore defuncti, q ipsi praefertur, & illos excludit à successione, tunc non haberet locū statutum, ut supra. ac ēt quia dictis agnatis hereditas non dē delata, sed sorori, quā ipsos agnatos, & fratres patruelles excludit, & ideo cū agnati, hoc est fratres patruelles sint exclusi à sorore, ipsi alios excludere nō possunt per ea, q supra dixi, nam agnati infra quartum gradū à sorore excluduntur, de iure cōi, item & de iure municipali, ut probatū est, sed filij sororis ab alia sorore, hoc est ab eorū matertera nō excluduntur de iure cōi, nec de iure municipali; ergo ex quo ipsi agnati sunt exclusi, non possunt alios, hoc est filios sororis excludere, quos excludunt, qñ ipsi est de lata hereditas, & possunt succedere, sed p personā sororis superstitis non possunt succedere, & excluduntur, ergo &c. ¶ Nec obstat, q quis de iure tertij opponere nō pōt, quia t hoc est uerū, nisi ius tertij sit totaliter exclusi iuris aduersarij, ut coligitur ex not. per Bartolum in l. i. in f. ff. uti possidetis, in l. res alienas C. de rei uend. in l. cum seruum C. de seruus fugit. & ibi Paulus de Castro, & in l. 2. ff. de except. rei iudicatae, & maxime in casu nostro licitum est opponere de iure exclusi iuris aduersarij, quia non dē simpliciter opponi de iure tertij, sed de iure proprio, qñ ex quo totaliter excluditur ius aduersarij, quod facit includi ius meum, non dē simpliciter opponi de iure tertij, ut est de mente Bart. in d. l. i. §. quod habebat ff. de bonorum poss. cōtra tabulas, & tradit Bal. in l. si quis filiū in fi. C. de inoff. testa. Alex. in d. l. illam C. de collatio. & Imola in cō filio, quod allegat Alexan. in d. l. illam. ¶ Non obstat fm fundamentum, q ex quo soror uincit fratrem patruelem, & frater patruelis uincit filium sororis, ergo soror multo magis uincere debet filium sororis, quia si uinco uincenem te, multo magis uinco te d. l. de accessionibus, Quia uidetur, q hac rō non prodest in casu nostro fratri patrueli, sed sorori, & ipsa soror litigando cum filio suā sororis, & sic cū Caio succubuit, nā ut mihi uerbo fertur, duas, seu tres sententias se reportauit. Secundo respondeo, q illa regula non est semper uera, & patet q plures limitationes, ut ponit gl. in d. l. de accessionibus, & in l. claudius in f. ff. qui portio. in pignore habeatur, & in auth. licet C. de naturalibus libe. & praesertim dicta regula non procedit in casu nostro, ut est de mente Bal. in d. l. si quis filium in fi. uerb. C. de inoff. testa. & ratio est, quia illa regula uera est, & infallibilis, quando uincens succederet in ius uicti successione, uel alio modo, ut uoluit gl. notabilis in l. usucapio. C. de pignoribus, sed in casu nostro soror, q uincit fratrem patruelem, nō succedit in ius ipsius uicti successione, nec alio modo, ergo quis ipsa uincat fratrem patruelem, non tamen dicet uincere filium sororis, qui est par ipsi sorori tam de iure cōi, q de iure municipali, ex quo in locū matris suae succedit, ut supra dictum fuit, & sic ratio, q facit, q soror excludat fratrem patruelem, cessat aduersus filium sororis, qñ soror excludit fratrem patruelem de iure cōi, & de iure municipali, sed non filium sororis, qui cum sorore uocatur tam de iure cōi, q de iure municipali. ¶ Et stantibus praemissis, uerz, q Caius frater patruelis sit penitus exclusus, & Sempronius filius sororis admittatur simul cum alia sorore superuiuente, sequitur, q ipse Caius non potuit ingredi tenutam bonorum dictae hereditatis ex beneficio l. fi. C. de edicto diui Adria. toll. nec ad simi-

litudinem beneficij d. l. fi. nec ex interdicto quorum bonorū, seu alio remedio possessorio, ex quo iam à die mortis illius, de cuius successione agitur, clapsum fuit tps decem annorum, & ultra, quo casu uigore statuti positi sub rubrica. q post annum à die mortis & c. nullus potest post decē annos inchoandos, ut supra, uti remedio d. l. fi. nec aliis, de quibus dixi, imō post annum à die mortis defuncti non licet etiam ipsi hāredi uti dictis remedijs, nisi portēta petitione, in qua fuerint expressa, & descripta bona hereditatis, citato possessore, sed d. Caius post annum, imō post decem annos ex beneficio d. l. fm ingressus fuit possessionem, & adeptus est tenutam dictorum bonorum, ergo tenuta ipso iure fuit nulla, & ex illa nihil potuit sibi acquiri, & nisi tenuta renunciauerit, facta sibi protestatione, puni, ut in dicto statuto: & si de iure talis ingreditens nō esset haeres in totum, nec pro parte, tunc ipso iure, & facto cadit ab omni iure, & commodo possessionis ipse, & qui causam praeenderet ab eo, & si heredi possidere uolenti dicta bona restiterit, seu cōtradixerit in iudicio per se, uel alium, tunc ipso iure, & facto cadit ab omni, & quocunq; iure suo, quod habere posset in proprietate, si uero extra iudicium restiteret, teneat prout in statuto posito sub rubrica, q nullus occupet possessionem & c. Vnde cum in casu nostro ipse Caius non sit, nec esse possit haeres pro aliqua parte, sibi non licuit ingredi possessionē maxime ex beneficio d. l. fi. uel ad illius similitudinem, cum iam lapsum fuerit tempus decem annorum, ut supra: Nec sibi licuit in iudicio, nec extra restitere, seu dīcere Caio hāredi pro parte uolenti possidere, alioquin cadit ab omni cōmodo, & iure possessionis, & proprietatis: Sed bene licitum fuit d. Sempronio possidere pro parte sua dicta bona, quorum fuit adeptus possessionem, & tenuta non uigore beneficij d. l. fi. seu ad illius similitudinem, sed uigore tenutae sibi datae pro executione sententiae latae contra possessores dictorum bonorum, quae trāsiuit in rem iudicatam, & sic apparet dictum Sempronium esse potiorē in possessione dictorū bonorum, quā sit Caius, qū ipse prius ingressus fuerit tenutam ex beneficio d. l. fi. C. de edicto diui Adria. toll. quia talis tenuta sibi non prodest ad excludendum dictum Sempronium per praedicta, & maxime per ea, quae habentur in dictis statutis.

S V M M A R I V M.

- 1 Ex uerbis rubricae orationem perfectam continentibus argumentum sumi potest, quoties nigrum non aduersantur.
- 2 Rubrica generalior nigro habens orationem perfectam non restringitur per nigrum, sed nigrum per eam ampliatur.
- 3 Statutum habens rubricam, quod filia dotata non possit succedere, & in nigro solum de successione matris, uel auiationem faciens etiam ad successionem patris extenditur.
- 4 Et habens rubricam, quod mulier dotata, uel dotata non possit uenire ad hereditatem, extantibus masculis, comprehendit omnes feminas, & mulieres, quae uellent cum masculis succedere, & si ad hereditatem non dotantur admitti peterentur.
- 5 Ex probatio colligitur causa finalis statuti, & dispositionis.
- 6 De domo, & familia, seu linea masculina respectu auunculi uel dicuntur esse filiae sororis, & num. 9.
- 7 Et qui dicatur esse de domo, & familia, seu de linea masculina.
- 8 Domus capitur pro agnatione.
- 9 Auunculus dicitur frater matris.
- 10 Filiorum appellatione in materia fauorabili etiam filia continentur.
- 11 Filij masculis sororis à successione propter agnatos exclusi, multo magis illius filiae sunt exclusae.
- 12 Descendentium appellatione etiam feminae proprie comprehenduntur.